

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
बलदेवउवाच श्रूयतां परमं गुह्यं मानुषाणां सुखावहं ॥ अजानन्तो यदबुधाः क्लिश्यन्ते भूतपीडिताः ॥ १७ ॥ कल्युत्तराया यो मर्त्यः स्पृशेद्द्रावैघृतं दधि ॥ सर्पपंचत्रि
यंगुचकल्मषा त्प्रतिमुच्यते ॥ १८ ॥ भूतानि चैव सर्वाणि अग्रतः पृष्ठतोऽपि वा ॥ उच्छिष्टं वा पिच्छिद्रेषु वर्जयन्ति तपोधनाः ॥ १९ ॥ देवा ऊचुः प्रगृह्यौ दुर्बरे पात्रं
तोयपूर्णं उदङ्मुखः ॥ उपवासं तु गृह्णीयाद्यद्वासं कल्पयेद्भतं ॥ २० ॥ देवतास्तस्य तुष्यन्ति कामिकं चापि सिध्यति ॥ अन्यथा हि वृथामर्त्याः कुर्वन्ते स्वल्पबुद्धयः ॥ २१ ॥
उपवासबलौ चापितामपात्रं विशिष्यते ॥ बलिर्भिक्षा तथा र्थ्यं च पितृणां च तिलोदकं ॥ २२ ॥ ताम्रपात्रेण दातव्यमन्यथा ल्यफलं भवेत् ॥ गुह्यमेतत्समुद्दिष्टं यथा
तुष्यन्ति देवताः ॥ २३ ॥ धर्म उवाच राजपौरुषिके विप्रे चाटिके परिचारिके ॥ गोरक्षके वाणिज्ये कथं काकरुशीलवे ॥ २४ ॥ मित्रद्रुह्य न धीयानेयश्च स्या
दृषलीपतिः ॥ एतेषु देवं पित्र्यं वानेदं स्यात्कथंचन ॥ २५ ॥ पिंडदास्तस्य हीयन्ते न च प्रीणातिवै पितृन् ॥ अतिथिर्यस्य भग्नशो गृहात्प्रतिनिवर्तते ॥ २६ ॥ पितर
स्तस्य देवाश्च अग्रयश्च तथैव हि ॥ निराशाः प्रतिगच्छन्ति अतिथेरप्रतिग्रहात् ॥ २७ ॥ स्त्रीघ्नैर्गोघ्नैः कृतघ्नैश्च ब्रह्मघ्नैर्गुरुतल्यगैः ॥ तुल्यदोषो भवत्येभिर्यस्यातिथिर
नर्चितः ॥ २८ ॥ अग्निरुवाच पादमुद्यम्य यो मर्त्यः स्पृशेद्द्राश्वसुदुर्मतिः ॥ ब्राह्मणं वामहाभागं दीप्यमानं तथानलम् ॥ २९ ॥ तस्य दोषान्प्रवक्ष्यामि तच्छृ
णु ध्वंसमाहिताः ॥ दिवं स्पृशत्यशब्दोऽस्य त्रस्यन्ति पितरश्च वै ॥ ३० ॥ वैमनस्यं च देवानां कृतं भवति पुष्कलम् ॥ पावकश्च महते जाहव्यं न प्रतिगृह्णति ॥ ३१ ॥
आजन्मनां शतं चैव नरके पच्यते तु सः ॥ निष्कृतिं च न तस्यापि अनुमन्यति कर्हिचित् ॥ ३२ ॥ तस्माद्भावो न पादे न स्पृष्टव्यं वै कदाचन ॥ ब्राह्मणश्च महते जादी
प्यमानस्तथानलः ॥ ३३ ॥ श्रद्धयानेन मर्त्येन आत्मनो हितमिच्छता ॥ एते दोषा मया प्रोक्तास्त्रिषु यः पादमुत्सृजेत् ॥ ३४ ॥ विश्वामित्र उवाच श्रूयतां प
रमं गुह्यं रहस्यं धर्मसंहितं ॥ परमान्नेन यो दद्यात्पितृणामौपहारिकं ॥ ३५ ॥ गजच्छायायां पूर्वस्यां कुतपेदक्षिणामुखः ॥ यदा भ्राद्रपदे मासि भवते बहुले मघा ॥
॥ ३६ ॥ श्रूयतां तस्य दानस्य यादृशो गुणविस्तरः ॥ कृतं ते न महच्छ्राद्धं वर्षाणीह त्रयोदश ॥ ३७ ॥ गाव ऊचुः बहुले समंगेत्यकुतो भये च क्षमे च संख्येव हि भू
र्वते सर्वसहेति नाम ॥ ३८ ॥ भूयश्च या विष्णुपदे स्थिता या विभावसोऽश्वापि पथे स्थिता या ॥ देवाश्च सर्वे सह नारदे न प्रकु